

Розділи 10-11

Я БОЮСЯ ЛІТАТИ!

Насправді я вже втомився від його блазенських витівок.

— БАСТА! Я хочу, щоб мені дали спокій! Завезіть мене назад, додому!

Я БОЮСЯ ЛІТАТИ ЛІТАКАМИ!

У відповідь Пулапка проказав мені стиха на вухо змовницьким тоном:

— Дивись лишень, кузене!

І показав на чарівну білявку, яку ми зустріли мить тому.

Вона підійшла до стійки реєстрації (саме тут пасажирам призначають місця в літаку і забирають багаж для завантаження на борт).

Стюардеса в цей час призначала їй місце в літаку.

Я боюся

літати!

Кузен пискнув:

— У мене є квитки! Я зараз зареєструю нас на рейс!

Насвистуючи мелодійку, він пішов до стійки авіакомпанії **Мишейр**.

Тоді повернувся, вимахуючи квитками.

Я боюся

літати!

Кузен Пулапка заявив мені:

— Отже... у мене, Теї і Бенджаміна місця у хвості літака. А ти, Джеронімо, сидиш у кріслі 11В.

Я запротестував:

— Чому ви залишаєте мене самого? Я боюся літати!

Наступної миті я почув **за спиною тихий голосочок** — то була чарівна незнайомка:

— Ох, то у вас місце 11В? У такому разі ми сидимо поруч — у мене місце 11А!

Неймовірно! Такий збіг!

Як славно все склалося!

Отже ми подорожуватимемо разом!

Пулапка потягнув мене за лікоть і пробурмотів на вухо:

— Кузене, тобі супер як пощастило!

Я зашарівся.

Я боюся

літати!

Мене надихала перспектива згаяти кілька годин поруч із такою відданою *шанувальницею*.

Я пошепки поцікавився у кузена:

— До речі, куди ми летимо?

Він ухильно пробурмотів:

— О! Ми... у дуже гарне місце...

— Гаразд, але в яке саме? — наполягав я.

— У... той... до річки Ріо-Москіто... що в лісі

Джунґла Нера.

ДО РІЧКИ РІО-МОСКІТО

Я хотів вимагати пояснень, але тут саме оголосили наш рейс.

Хто опинився в літаку поруч із Джеронімо?

кузен

незнайомка

племінник

сестра

Ох! Ви мій КУМИР!

Так ми опинилися в літаку разом, я і незнайомка. Тея, Пулапка та Бенджамін влаштувалися у задній частині салону.

Бенджамін помахав мені лапкою:

— Бувай, дядьку! До зустрічі на землі!

Моя шанувальниця одразу заявила:

— Яка честь сидіти поруч з моїм кумиром!

На моє переконання, ви найвидатніший живий класик! **Ви — геній!** Ох, ваші книжки змінили моє життя!

Мені було так любо це слухати, що я не помітив, як літак злетів у небо.

Не одну годину ми згаяли за жвавою розмовою.

Ох! Ви мій

кумир!

Мене настільки захопило цікаве спілкування з незнайомкою, що я геть забув свій страх перед польотами!

Мій кузен Пулапка, втім, гукнув до мене у мегафон, так голосно, що всі пасажери здригнулися:

— БАЧИШ? ДОСТАТНЬО ПРОСТО ПРО ЦЕ НЕ ДУМАТИ!

